

Ο εορτασμός του Αγίου Ιωνά του Λερίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αстуπαλαίας

Την μνήμη του Αγίου Αγίου Οσιομάρτυρος Ιωνά του Λερίου, τιμά η Εκκλησία μας στις 28 Φεβρουαρίου και η Ιερά Μητρόπολη Λέρου, Καλύμνου και Αстуπαλαίας ετοιμάζεται να εορτάσει τον τοπικό Άγιο. Όπως αναφέρεται στην σχετική ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως θα τελεσθούν οι εξής Ακολουθίες :

Τετάρτη 27.2.2019 , το απόγευμα , ώρα 4:30΄μ.μ.:

Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός εις τον Ιερό Ναό Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού Πλατάνου.

Πέμπτη 28.2.2019 , το πρωί , ώρα 7:00΄ - 10:00΄ π.μ.:

Όρθρος - Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, εις τον ως άνω Ιερό Ναό.

Των Ιερών Ακολουθιών θα προστεί ο Σεβ. Μητροπολίτης κ.κ. Παΐσιος, συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφ. Επισκόπου Στρατονικείας κ.Στεφάνου και του Ιερού Κλήρου της νήσου.

ΒΙΟΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΛΕΡΙΟΥ

Από το «ΒΡΑΒΕΙΟΝ» της Ιεράς και Βασιλικής Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στην Πάτμο, διαπιστώνουμε ότι πολλοί Λεροί τους πέντε προηγούμενους

αιώνες άφησαν τη Λέρο και πήγαν στη Μονή της Πάτμου, δια να μονάσουν. Ενας από αυτούς ήταν και ο μοναχός Ιωνάς δια τον οποίον στο «ΒΡΑΒΕΙΟ» αναφέρονται:

Ατομικά για τον Οσιομάρτυρα αυτόν της Εκκλησίας δεν έχουμε συγκεκριμένες πληροφορίες. Οσα ακολουθούν προέρχονται από το βιβλίο του Αρχιμ. Νικηφόρου Κουμουνδούρου, εφημερίου των Λειψών «Μακαριστοί γέροντες και πέντε οσιομάρτυρες στη νήσο Λειψώ της Δωδεκανήσου». Οι Αγίες αυτές ψυχές ανεκυρήχθησαν οσιομάρτυρες από το Οικουμενικό Πατριαρχείο , εορτάζοντες και οι πέντε μαζί την Α΄ Κυριακή μετά τη 10η Ιουλίου.

Ο Οσιομάρτυς Ιωνάς μαζί με άλλους ασκητές - αναχωρητές έφυγαν από το μοναστήρι της Πάτμου και έφθασαν στη νήσο Λειψώ το 1550 μ.Χ. Ζητούσαν να βρουν ένα τόπο που δεν θα τους ενοχλούσε ο κόσμος, που μόνοι θα υμνούσαν και θα συνομιλούσαν με το Θεό. Ετσι διάλεξαν ένα χώρο έρημο και φιλόξενο για να εγκατασταθούν. Πρώτο τους μέλημα να χτισθεί ο ναός του Ησυχαστηρίου, ψηλά από τη θάλασσα σε δύσβατο σημείο, για το φόβο των πειρατών. Εκεί πάλεψαν με τους βράχους, για να φτιάξουν μονοπάτια, πάλεψαν με τη έλλειψη του νερού και της τροφής. Μα τι κι αν δεν είχαν τίποτα από αυτά; Είχαν και τους αρκούσε, η Χάρις του Θεού. Εφτιαξαν την Εκκλησία επ'ονόματι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και μικρά κελιά για τους ίδιους.

Πότισαν τον άγονο χώρο του ασκηταριού περισσότερο με τον ιδρώτα τους και λιγότερο με το νερό. Σεβάστηκαν τη φύση, λάτρευσαν, εδόξασαν και υμνολόγησαν το Θεό, που επέτρεψε στο διάβολο να πειράζει τους ανθρώπους, αλλά έδωσε και στους ανθρώπους την δύναμη να τον νικούν. Εγιναν «άγγελοι τω βίω» ενώ ήταν «άνθρωποι τη φύσε » .Πολλοί από αυτούς θυσιάστηκαν για του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδας την ελευθερία.

Οσο ψηλά όμως και αν ήταν το ασκηταριό, το επισκέπτονταν με τις άγριες διαθέσεις τους οι πειρατές. Σε μια επιδρομή εφόνευσαν το μοναχό Ιωνά από τη Λέρο. Ηταν 28 Φεβρουαρίου του 1561 μ.Χ. Ετσι ο Μοναχός Ιωνάς έγινε νεομάρτυρας της Εκκλησίας μας.

Δεν ήταν ο μόνος. Πρίν από αυτόν το 1558 μ.Χ. είχαν φονεύσει το μοναχό Νεόφυτο τον Αμοργινό. Το 1609 μ.Χ. ο μοναχός Νεόφυτος ο Φαζός εφονεύθη από τους αγαρινούς με σκεπάρνι. Το 1635 μ.Χ. ο Πεκήρ Πασάς από δαρμό εφόνευσε το μοναχό Ιωνά τον Νισύριο και το 1696 μ.Χ. ο αναχωρητής μοναχός Παρθένιος εφονεύθη με καμάκι που του τρύπησε το λαιμό. Και οι πέντε αδικοσκοτωμένοι μακαριστοί γέροντες κηδεύτηκαν με δάκρυα από τους συνασκητές τους και τους θρήνησαν οι ευσεβείς Λειψώτες και οι συμπατριώτες τους. Και όλοι μας τους διατηρούμε στη μνήμη μας με ευγνωμοσύνη και σεβασμό θεωρώντας τους καταξιωμένους οσιομάρτυρες.